ΕΝΑ ΑΝΕΚΔΟΤΟ ΤΟΥ ΡΟΥΜΠΙΝΣΤΑ·Ι·Ν

Ἕνα βράδυ, ὕστερα ἀπὸ ἕνα κοντσέρτο ποὺ εἶχε δώσει ὁ περίφημος πιανίστας Ρούμπινσταϊν, μιὰ κυρία, πολὺ καλὴ μουσικός, τὸν ρώτησε:

—Γιὰ πέστε μου, μαίτρ; ἕνας καλλιτέχνης τόσο ἔξυπνος, τόσο ἔμπειρος στὰ μυστικὰ τῆς τεχνικῆς τῶν δάχτυλων, καὶ τέλος πάντων τόσα τέλειος ὅπως εἶσθε σεῖς, εἶναι ὑποχρεωμένος πάντα νὰ μελετᾶ κάθε μέρα;

—Ἀγαπητὴ Κυρία, τῆς ἀποκρίθηκε ὁ Ρούμπινσταϊν, ἂν περάσει μιὰ μέρα χωρὶς νὰ μελετήσω, θὰ τὸ καταλάβω, ἀπὸ τὸ παίξιμό μου, ἐγώ. Ἂν περάσουν δυό, θὰ τὸ καταλάβετε ἐσεῖς. Κι ἂν περάσουν τρεῖς, θὰ τὸ καταλάβει τὸ κοινό, παρὰ τὴν ἀδαημοσύνη του.

«ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ»